

ԼԵԶՈՒՈՂԻՏԱԿԱՆ

ՀՍՅԵՐԸՆ ՆՈՐ ԲԱՌՆԵՐ

ԳՐԻԳՈՐ ՄԱԳԻՍՏՐՈՍԻ ԹՂԹԵՐՈՒՆ ՄԵՋ

(տպ. Ալեքսանդրապոլ 1910)

քական ոյժերով և համերաշխ ոգով առաջ տա-
նեն իրենց գործունէութիւնը:

Գիւղն ունի երկու քիաղխուղա. պ. պ. Սու-
լէյման խուղաղաթեան և Մկրտիչ Ռուստամեան.
սրանցից առաջինն ազիւ և բարի մի տանու-
տէր է, իսկ երկրորդը խարդախ և կեղեքիչ մի
տիպ է, որ կատարեալ պատուհաս է դարձել
գիւղացիների գլխին:

— Հարիր թուման արժէր այգիս, դարձաւ
մեզ գիւղացիներից մէկը, Պ. Մկրտիչն ինձ այն-
քան աջիզ արու (նեղացրեց), որ վերջը 10 թու-
մանով ծախեցի:

— Ոխտը տուն էինք, աւելացրեց մի այլ գիւ-
ղացի, պ. Մկրտիչը ասաւ. « Եղ զխտը տունը
կը շինեմ մէ դագան » և արաւ, այժմ բոլորն
էլ քար ու քանդ ենք եղած:

Գիւղն ունի երեք ջրաղաց, որոնցից առաջինը
ընկած է գիւղի արեւելեան կողմը, կէս ֆարսախ
հեռու. երկրորդը գիւղի մէջն է, իսկ երրորդը
գտնուում է հարաւային կողմը, 150 ֆայլ հեռա-
ւորութեան վրայ:

Գիւղի այգիները փուած են արևելեան, հիւ-
սիսային և արևմտեան կողմերը. ամբողջ գիւղն
ունի մօտաւորապէս 30,000 որի (մէյթ):

Գիւղն ունի երկու գերեզմանատուն. դրանցից
մէկը գտնուում է գիւղից 200 ֆայլ հեռու, դէպի
հիւսիս, իսկ միւսը ընկած է արեւելեան կողմը,
գիւղից 100 ֆայլ հեռավորութեան վրայ: Այստեղ
է թաղած Պարսկահայ յայտնի աշուղ Յարրուն
ողիկն¹:

Վիկինսա

ԱՐԱՄ ԵՐԵՄԵԱՆ

(Շարուժակիլի)

1. Տ՛՛՛՛ « Բազմամէլ » 1922 N° 11 Նոյեմբերի և
N° 12 Գեղեմեմբերի Թ.Կ.ը.

ՆՈՐԱՄԻՆ ԿՂԶԻՆԵՐ

Պենկալայի ծոցին մէջ, Պարոնկայի կղզին-
լուն մօտ կազմուեցաւ անցեալ տարի 10,000
ուսք երկարութեամբ ու 30 ուսք բարձրութեամբ
նոր կղզի մը: Չորրորդ կղզին է որ երևան կկաւ
1923ին մէջ, Ուրիշ երկու կղզիներ ալ երևցան
անցեալ ամիսներուն մէջ Գոչինշինայի և ուրիշ
մ'ալ շարունի ծովերուն մէջ:

Մանօր. — Մ'եր ամենէն խրթնախօս
հեղինակն է Մագիստրոս, որ կարճեմս դիտ-
մամբ կ'ընտրէ կամ չգտած պարագային
կը յերիւրէ անլուր և անխմանալի բառեր:
Անիկա հաճոյք կը զգայ, երբ ժամանակին
գիտունները կը կարգան իր գրածները և
բան չհասկնալով՝ իրենց տգիտութիւնը կը
խոստովանին: Ասով Մագիստրոսը՝ ժա-
մանակին հասկացողութեամբ՝ բոլորէն ա-
ւելի գիտուն, բոլորէն աւելի փայլուն աստղ
մը կը դառնայ:

Մագիստրոսի թղթերը առաջին անգամ
բառաքաղած է ՆՀԲ, բայց կարգ մը բա-
ռեր՝ որոնք կ'ամ ձևով անստոյգ և կ'ամ
իմաստով բոլորովին անծանօթ կը մնային,
իր էջերէն դուրս վտարած է: Գուրբը
մնացածներէն մաս մը Առձեռն բառարանը
մեկնած և առած է: Վերջին անգամ Հ.
Գ. Մէնէվիշեան շատ մեծ յաջողութեամբ
լուծեց Գամազտականը՝ որ Մագիստրոսի
ամէնէն խրթին գրուածքներէն մէկն էր,
որով անծանօթ բառերէն թիւ մը պակսե-
ցաւ: Ասոր յաջորդեց իմ Մ'ըզուզ փանաքի
լուծումս, որ հրատարակուած է Հանդ.
ամս. 1923, 231-286: Ասոնցմէ դուրս
մնացած բոլոր անծանօթ բառերը կ'ուզեմ
հաւաքել հոս, ո՛չ թէ զանոնք լուծելու
անիրագործելի մտադրութեամբ, այլ պար-
զապէս ի մի ամփոփելու համար կատա-
րելիք աշխատանքը և ստով բառապրող-
ներուն դիւրութիւն մ'ընծայելու: Այս
բառերը մեկնելու կրնան ձեռնարկել ա-
նոնք՝ որոնք ձեռքի տակ ունին հին ձե-
ռագիր քերթողական բառարաններ: Ա-
սոնցմէ դուրս մեզի համար առ այժմ ուրիշ
միջոց չկայ:

- 1. Ամանի տես անհնառի:
- 2. Այսխոտրել « պապաչել »: Որ յերե-